

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและอภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาผลของโปรแกรมการสอนบนเว็บต่อสมรรถนะแห่งตนในการเลี้ยงบุตรด้วยนมมารดาของสตรีตั้งครรภ์ ที่หน่วยฝากครรภ์ โรงพยาบาลมหาสารคามนครเชียงใหม่ ระหว่างเดือนมิถุนายน ถึง เดือนตุลาคม 2558 ผู้วิจัยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างตามคุณสมบัติที่กำหนดไว้ และจับคู่กลุ่มตัวอย่างให้มีคุณสมบัติคล้ายคลึงกันมากที่สุด โดยแบ่งออกเป็นกลุ่มทดลอง 26 ราย และกลุ่มควบคุม 26 ราย หลังจากเข้าร่วมการวิจัยมีกลุ่มตัวอย่างออกจากการทดลอง 4 ราย เป็นกลุ่มทดลอง 1 ราย และกลุ่มควบคุม 3 ราย ดังนั้นจึงคงเหลือกลุ่มทดลองจำนวน 25 ราย และกลุ่มควบคุมจำนวน 23 ราย ผลการศึกษานำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเปรียบเทียบสมรรถนะแห่งตนในการเลี้ยงบุตรด้วยนมมารดาของสตรีตั้งครรภ์ ก่อนและหลังได้รับ โปรแกรมการสอนบนเว็บ

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเปรียบเทียบสมรรถนะแห่งตนในการเลี้ยงบุตรด้วยนมมารดาของสตรีตั้งครรภ์ กลุ่มที่ได้รับ โปรแกรมการสอนบนเว็บกับกลุ่มที่ได้รับการพยาบาลตามปกติ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เป็นสตรีตั้งครรภ์จำนวน 48 ราย แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 25 ราย และกลุ่มควบคุม 23 ราย มีอายุระหว่าง 20-35 ปี ซึ่งกลุ่มทดลองมีอายุเฉลี่ย 28.12 ปี (S.D. = 4.53) และกลุ่มควบคุมมีอายุเฉลี่ย 28.30 ปี (S.D. = 4.54) ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสคู่ คิดเป็นร้อยละ 96 และ 100 ตามลำดับ ระดับการศึกษาทั้งสองกลุ่มมีการศึกษาระดับปริญญาตรีคิดเป็นร้อยละ 68 และ 73.9 ตามลำดับ ทั้งสองกลุ่มประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 40 และ 34.8 ตามลำดับ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีรายได้อยู่ในช่วง 10,000 -15,000 บาท ร้อยละ 40 และร้อยละ 39.1 ตามลำดับ ลักษณะครอบครัวของทั้งสองกลุ่มเป็นครอบครัวเดี่ยว คิดเป็นร้อยละ 60 และ 56.5 ตามลำดับ ซึ่งเมื่อทดสอบความแตกต่างของข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มทดลองและกลุ่ม

ควบคุมโดยใช้สถิติทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square test) และใช้สถิติทดสอบ ฟิชเชอร์เอ็กแซค (Fisher exact test) พบว่า ทั้งกลุ่ม 2 กลุ่มมีลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวไม่แตกต่างกัน ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และลักษณะของครอบครัว (n=48)

ลักษณะกลุ่มตัวอย่าง	กลุ่มทดลอง (n=25)		กลุ่มควบคุม (n=23)		p-value
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
อายุ (ปี) Range (\bar{x} , S.D.)	(\bar{x} = 28.12, S.D.=4.53)		(\bar{x} =28.30,S.D.= 4.54)		.94 ⁿ
20-25 ปี	7	28.0	7	30.4	
26-30 ปี	11	44.0	9	39.2	
30 -35 ปี	7	28.0	7	30.4	
สถานภาพสมรส					1.00 ^u
คู่	24	96.0	23	100.0	
หย่าร้าง	1	4.0	-	-	
ระดับการศึกษา					.77 ⁿ
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช	4	16.0	4	17.4	
อนุปริญญา/ปวส	3	12.0	2	8.7	
ปริญญาตรี	17	68.0	17	73.9	
อาชีพ					.09 ⁿ
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	4	16.0	2	8.7	
รับราชการ/บริษัทเอกชน	3	12.0	6	26.1	
ธุรกิจส่วนตัว	10	40.0	8	34.8	
เกษตรกร	-	-	2	8.7	
รับจ้าง	3	12.0	5	21.7	
อื่นๆ	5	20.0	-	-	

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ลักษณะกลุ่มตัวอย่าง	กลุ่มทดลอง (n=25)		กลุ่มควบคุม (n=23)		p-value
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
รายได้					.78 ^ก
น้อยกว่า 5,000 บาท	3	12.0	2	8.7	
5,000 - 10,000 บาท	2	8.0	4	17.4	
10,000 - 15,000 บาท	10	40.0	9	39.1	
มากกว่า 15,000 บาท	10	40.0	8	34.8	
ลักษณะครอบครัว					1.00 ^ข
ครอบครัวเดี่ยว	15	60.0	13	56.5	
ครอบครัวขยาย	10	40.0	10	43.5	

ก = Chi-Square test ข = Fisher's exact test

สำหรับข้อมูลเกี่ยวกับการเลี้ยงบุตรด้วยนมมารดา พบว่ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความตั้งใจที่จะเลี้ยงบุตรด้วยนมมารดาเป็นระยะเวลา 6 เดือน คิดเป็นร้อยละ 56 และ 60.9 ตามลำดับ ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมเคยได้รับความรู้เรื่องการเลี้ยงบุตรด้วยนมมารดาในระยะตั้งครรถ์มาก่อน เป็นส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 88.0 และ 91.3 ตามลำดับ ระยะเวลาในการลาคลอดของทั้งสองกลุ่ม คือ 3 เดือน คิดเป็นร้อยละ 52.0 เท่ากัน ซึ่งเมื่อทดสอบความแตกต่างของข้อมูลเกี่ยวกับการเลี้ยงบุตรด้วยนมมารดา ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้สถิติทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square test) และใช้สถิติทดสอบ ฟิชเชอร์เอ็กแซค (Fisher's exact test) พบว่า ทั้งกลุ่ม 2 กลุ่มมีลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวไม่แตกต่างกัน ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความตั้งใจในการเลี้ยงบุตรด้วยนมมารดา การได้รับความรู้เรื่องการเลี้ยงบุตรด้วยนมมารดา และ ระยะเวลาในการลาคลอด (n=48)

ลักษณะกลุ่มตัวอย่าง	กลุ่มทดลอง (n=25)		กลุ่มควบคุม (n=23)		p-value
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ความตั้งใจในการเลี้ยงบุตรด้วยนมมารดา					.521 ⁿ
2 เดือน	-	-	1	4.3	
3 เดือน	1	4.0	2	8.7	
6 เดือน	14	56.0	14	60.9	
ยังไม่ได้ตัดสินใจ	10	40.0	6	26.1	
การได้รับความรู้เรื่องการเลี้ยงบุตรด้วยนมมารดาในระหว่างตั้งครรภ์					1.00 ^u
ได้รับ	22	88.0	21	91.3	
ไม่ได้รับ	3	12.0	2	8.7	
ระยะเวลาในการลาคลอด					.99 ⁿ
1 เดือน	1	4.0	1	4.3	
2 เดือน	2	8.0	2	8.7	
3 เดือน	13	52.0	12	52.2	
มากกว่า 3 เดือน	9	36.0	8	34.8	

n = Chi-Square test u = Fisher's exact test

ส่วนที่ 2 เปรียบเทียบสมรรถนะแห่งตนในการเลี้ยงบุตรด้วยนมมารดาของสตรีตั้งครรภ์ก่อนและหลังได้รับโปรแกรมการสอนบนเว็บไซต์

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนสมรรถนะแห่งตนในการเลี้ยงบุตรด้วยนมมารดา ก่อนและหลังได้รับโปรแกรมการสอนบนเว็บไซต์ ผู้วิจัยได้ทดสอบการแจกแจงข้อมูลโดยใช้สถิติโคโมโกรอฟ ซามิโนฟ พบว่าข้อมูลมีการแจกแจงเป็น โค้งปกติ ดังนั้นจึงเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนน โดยใช้สถิติทดสอบ ที สองกลุ่มสัมพันธ์กัน พบว่าภายหลังได้รับโปรแกรมการสอนบนเว็บไซต์กลุ่มทดลองมี

คะแนนสมรรถนะแห่งตนในการเลี้ยงบุตรด้วยนมมารดาสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบสมรรถนะแห่งตนในการเลี้ยงบุตรด้วยนมมารดาของสตรีตั้งครรภ์ก่อนและหลังได้รับโปรแกรมการสอนบนเว็บไซต์

กลุ่มตัวอย่าง	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	p-value
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
กลุ่มทดลอง	46.72	5.17	58.48	5.81	10.543	.001

ส่วนที่ 3 เปรียบเทียบสมรรถนะแห่งตนในการเลี้ยงบุตรด้วยนมมารดาของสตรีตั้งครรภ์กลุ่มที่ได้รับโปรแกรมการสอนบนเว็บไซต์กับกลุ่มที่ได้รับการพยาบาลตามปกติ

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนสมรรถนะแห่งตนในการเลี้ยงบุตรด้วยนมมารดาของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ผู้วิจัยได้ทดสอบการแจกแจงของข้อมูลโดยใช้สถิติโคโมโกรอฟ ซามิโนฟ พบว่าข้อมูลมีการแจกแจงเป็นโค้งปกติ ดังนั้นจึงเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนโดยใช้สถิติการทดสอบ ที สองกลุ่มเป็นอิสระต่อกัน พบว่าคะแนนสมรรถนะแห่งตนในการเลี้ยงบุตรด้วยนมมารดาของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .001 ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบสมรรถนะแห่งตนในการเลี้ยงบุตรด้วยนมมารดาของสตรีตั้งครรภ์กลุ่มที่ได้รับโปรแกรมการสอนบนเว็บไซต์กับกลุ่มที่ได้รับการพยาบาลตามปกติ

ลักษณะกลุ่มตัวอย่าง	หลังการทดลอง		t	p-value
	\bar{X}	SD		
กลุ่มทดลอง	58.48	5.81	5.271	.001
กลุ่มควบคุม	51.74	2.54		

การอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลองเพื่อศึกษาผลของโปรแกรมการสอนบนเว็บต่อสมรรถนะแห่งตนในการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ที่นำฝากครรภ์ที่หน่วยฝากครรภ์ โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่จำนวน 48 ราย แบ่งเป็นกลุ่มทดลองที่ได้รับการเข้าใช้งานโปรแกรมการสอนบนเว็บ จำนวน 25 ราย และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการพยาบาลตามปกติ จำนวน 23 ราย ผลการศึกษาสนับสนุนสมมติฐานการวิจัยดังนี้

สมมติฐานที่ 1 สมรรถนะแห่งตนในการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมการเรียนรู้ออนไลน์หลังได้รับโปรแกรมการสอนบนเว็บสูงกว่าก่อนได้รับโปรแกรมการสอนบนเว็บ

สมมติฐานที่ 2 สมรรถนะแห่งตนในการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมการเรียนรู้ออนไลน์กลุ่มที่ได้รับการโปรแกรมการสอนบนเว็บสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการพยาบาลตามปกติ

ผลการศึกษาสนับสนุนสมมติฐานการวิจัยทั้ง 2 ข้อ อธิบายได้ว่าการที่กลุ่มทดลองได้เข้าใช้โปรแกรมการสอนบนเว็บทำให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองทั้งด้านความรู้และทักษะเกี่ยวกับการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมการเรียนรู้ออนไลน์อย่างไม่จำกัดช่วงเวลา ไม่จำกัดจำนวนครั้ง และไม่จำกัดสถานที่ซึ่งจะเห็นได้จากการที่กลุ่มทดลองเข้าใช้งานในช่วงเวลาที่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นข้อดีของการสอนบนเว็บที่มีความยืดหยุ่น ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองในช่วงเวลาที่มีความพร้อม (khan,1997) นอกจากนี้การใช้โปรแกรมการสอนบนเว็บยังช่วยให้กลุ่มทดลองเกิดการเรียนรู้ได้ในระยะเวลาที่ไม่เท่ากัน จะเห็นได้จากภายหลังเข้าใช้งานการสอนบนเว็บได้มีการประเมินผลการเรียนรู้ โดยให้กลุ่มทดลองตอบแบบสอบถามความรู้ ซึ่งมีเพียง 1 คน (ร้อยละ 4) ที่ผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ร้อยละ 80 ในครั้งแรก แต่หลังจากนั้นกลุ่มทดลองได้เข้าไปทบทวนความรู้ซ้ำเพื่อให้ผ่านเกณฑ์การทดสอบ ซึ่งมี 16 คน (ร้อยละ 64) ผ่านเกณฑ์การทดสอบครั้งที่ 2 มี 7 คน (ร้อยละ 28) ผ่านเกณฑ์การทดสอบครั้งที่ 3 และมี 1 คน (ร้อยละ 4) ผ่านเกณฑ์การทดสอบครั้งที่ 8 (ภาคผนวก ข) จะเห็นได้ว่าการสอนบนเว็บนั้นผู้เรียนสามารถควบคุมการเรียนรู้ของตนเองได้ ทำให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น (khan,1997) ซึ่งแตกต่างจากการให้ความรู้เรื่องการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ในรูปแบบเดิมที่ไม่มีประเมินความสามารถหลังการเรียนรู้ สตรีตั้งครรภ์บางคนอาจจะมีสมาธิไม่เพียงพอ และเมื่อไม่มีโอกาสในการเรียนรู้ซ้ำ จะส่งผลต่อการเห็นความสามารถของตนเองและสมรรถนะแห่งตนในการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมการเรียนรู้ออนไลน์

การสอนบนเว็บนอกจากทำให้ผู้เรียนสามารถควบคุมการเรียนรู้ด้วยตนเองแล้ว ยังทำให้ผู้สอนสามารถสร้างบทเรียนได้อย่างหลากหลาย ทั้งข้อความ ภาพเคลื่อนไหว รูปภาพ เสียง และกระดานสนทนา (Devad, 2006) การที่ผู้วิจัยได้จัดทำโปรแกรมการสอนบนเว็บเพื่อส่งเสริมสมรรถนะแห่งตนในการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ โดยใช้ข้อความ รูปภาพ วิดิทัศน์ และเสียง รวมทั้งให้ฝึกทักษะ

ทำให้กลุ่มทดลองสามารถเข้าใจเนื้อหาได้ง่าย และเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง นอกจากนั้นยังสามารถตั้ง
กระทู้ในกระดานสนทนาเพื่อสอบถามข้อสงสัย แต่การวิจัยครั้งนี้กลุ่มทดลองไม่ได้เข้ามาตั้งกระทู้ใน
กระดานสนทนา ทั้งนี้เนื่องจากผู้วิจัยได้ออกแบบให้โปรแกรมการสอนบนเว็บใช้งานง่าย มีคู่มือ
การเข้าใช้งานมอบให้แก่กลุ่มทดลอง และมีเนื้อหาที่เข้าใจได้ง่าย ดังจะเห็นได้จากคะแนนการทดสอบ
ความรู้ ถึงแม้ว่ามีผู้ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ในการทดสอบครั้งแรกเพียง 1 ราย แต่หากพิจารณาคะแนน
เฉลี่ยของการเข้าทำแบบทดสอบครั้งแรกของกลุ่มทดลองพบว่ามีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 73.14
(ภาคผนวก จ) ซึ่งใกล้เคียงกับการผ่านเกณฑ์ แสดงให้เห็นว่าโปรแกรมการสอนบนเว็บที่ผู้วิจัยสร้าง
ขึ้นทำให้กลุ่มทดลองสามารถเรียนรู้ได้

การศึกษาครั้งนี้กลุ่มทดลองสามารถเรียนรู้และฝึกทักษะได้ด้วยตนเองตามโปรแกรมการสอน
บนเว็บ ทั้งนี้เนื่องจากกลุ่มทดลองร้อยละ 72 มีระดับการศึกษาปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี
(ตารางที่ 1) ซึ่งระดับการศึกษาที่สูงมีผลต่อความสามารถในการเรียนรู้ที่เพิ่มขึ้นของบุคคล (Javis,
2004) และกลุ่มทดลองส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 26-30 ปี ซึ่งเป็นกลุ่มอายุที่นิยมเข้าใช้งาน
อินเทอร์เน็ตสูงสุด และมีความสามารถในการเข้าใช้งานอินเทอร์เน็ตมากกว่าช่วงวัยอื่นๆ (สำนักงาน
สถิติแห่งชาติ, 2558) นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ออกแบบส่งเสริมสมรรถนะแห่งตนในการเรียนรู้ด้วยนม
มารดาในสตรีตั้งครรภ์ไตรมาส 3 ซึ่งเป็นช่วงที่สตรีตั้งครรภ์มีความสนใจศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับ
การเรียนรู้ด้วยนมมารดา (Winter, 2013) จึงเป็นสิ่งที่ส่งเสริมให้กลุ่มทดลองเข้าใช้งานโปรแกรม
การสอนบนเว็บ และทำให้มีสมรรถนะแห่งตนในการเรียนรู้ด้วยนมมารดาสูงขึ้น จึงถือได้ว่าการ
ส่งเสริมสมรรถนะแห่งตนเกี่ยวกับการเรียนรู้ด้วยนมมารดาในระยะเวลาไตรมาส 3 เป็นระยะเวลาที่
เหมาะสมทำให้กลุ่มทดลองมีความสนใจที่จะศึกษาหาความรู้และฝึกทักษะการเรียนรู้ด้วยนม
มารดา

การส่งเสริมสมรรถนะแห่งตนในการเรียนรู้ด้วยนมมารดาโดยใช้โปรแกรมการสอนบน
เว็บเป็นไปตามสมมุติฐานทั้ง 2 ข้อ นอกจากจะเป็นผลมาจากการส่งเสริมการเรียนรู้โดยใช้โปรแกรม
การสอนบนเว็บที่กลุ่มทดลองสามารถเข้าใช้งานได้ทุกสถานที่ และทุกเวลาที่มีความสะดวก และไม่
จำกัดจำนวนครั้ง ผู้วิจัยยังได้ส่งเสริมสมรรถนะแห่งตนในการเรียนรู้ด้วยนมมารดาโดยผ่าน 4
แหล่ง ได้แก่ ข้อมูลจากประสบการณ์ความสำเร็จของตนเอง การได้เห็นตัวแบบและประสบการณ์จาก
ผู้อื่น การซักถามด้วยคำพูด และสภาวะด้านร่างกายและอารมณ์ที่พร้อม ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ได้เป็นไป
ตามแนวคิดของเดนนีส (Dennis, 2010) ที่ว่าเมื่อสตรีได้รับการส่งเสริมสมรรถนะแห่งตนผ่านแหล่ง
สนับสนุนทั้ง 4 แหล่งแล้ว จะทำให้เกิดสมรรถนะแห่งตนในการเรียนรู้ด้วยนมมารดา หรือมีความ
มั่นใจในความสามารถของตนในการเรียนรู้ด้วยนมมารดา

ผลการศึกษาครั้งนี้สามารถอธิบายตามแนวคิดสมรรถนะแห่งตนในการเรียนรู้ด้วยนม
มารดาได้ว่า เมื่อกลุ่มทดลองเข้าใช้งานโปรแกรมการสอนบนเว็บ โดยเลือกช่วงเวลาที่ตนเองมีความ

พร้อมทั้งด้านร่างกายและอารมณ์ ทำให้กลุ่มทดลองมีความพึงพอใจ ได้เรียนรู้ และฝึกหัดจนมีทักษะเกี่ยวกับการเขียนสูตรด้วยนมมารดา สามารถทำแบบทดสอบความรู้ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 80 ได้ และประเมินตนเองว่ามีทักษะการจัดทำให้นมบุตร และการบีบเก็บน้ำนม สิ่งต่างๆเหล่านี้ทำให้กลุ่มทดลองได้รับรู้ถึงความสำเร็จของตนเอง นอกจากนี้การที่ผู้วิจัยได้ชื่นชมผ่านโปรแกรมการสอนบนเว็บเมื่อกลุ่มทดลองทดสอบความรู้ผ่านเกณฑ์ และเมื่อเรียนจบในทุกบทเรียน เป็นการยืนยันให้เห็นถึงความสำเร็จของตนเอง ส่งผลให้กลุ่มทดลองมีประสบการณ์ความสำเร็จของตนเอง ซึ่งเป็นแหล่งที่มีอิทธิพลที่สุดในการส่งเสริมสมรรถนะแห่งตน (Dennis, 1999) และการที่กลุ่มทดลองได้เห็นตัวแบบสัญลักษณ์ที่ประสบความสำเร็จในการเขียนสูตรด้วยนมมารดาผ่านสื่อวิดีโอ ซึ่งตัวแบบสัญลักษณ์ที่นำมาแสดงนั้นมีความคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง ทั้งเรื่อง อายุ สถานภาพสมรส และเป็นมารดาที่มีบุตรคนแรก ด้วยความคล้ายคลึงกันนี้มีผลทำให้กลุ่มทดลองสามารถเปรียบเทียบความสำเร็จของตัวแบบกับตนเองได้ ส่งผลให้เกิดความมั่นใจในความสามารถของตนเองเพิ่มขึ้น และทำให้มีสมรรถนะแห่งตนในการเขียนสูตรด้วยนมมารดาสูงขึ้นกว่าก่อนการเข้าใช้โปรแกรม และสูงกว่ากลุ่มควบคุม (ตารางที่ 3 และ 4)

การใช้โปรแกรมการสอนบนเว็บและการส่งเสริมสมรรถนะแห่งตนจาก 4 แหล่งตามแนวคิดของเดนนิส (Dennis, 1999) สามารถส่งเสริมสมรรถนะแห่งตนในการเขียนสูตรด้วยนมมารดาให้สูงขึ้นได้ ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับการศึกษาของนีโอ วิส และคณะ (Noel-Weiss et al, 2006) ที่ศึกษาผลของการส่งเสริมสมรรถนะแห่งตนในการเขียนสูตรด้วยนมมารดา ตามแนวคิดของเดนนิส (Dennis, 1999) ในสตรีตั้งครรภ์ไตรมาส 3 ชาวแคนาดาจำนวน 110 คน แบ่งเป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองอย่างละเท่าๆกัน กลุ่มทดลองได้รับการส่งเสริมเป็นเวลา 2 ชั่วโมง 30 นาที โดยใช้ตุ๊กตาในการฝึกทักษะ และนำเสนอตัวแบบสัญลักษณ์ผ่านวิดีโอ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มทดลองมีสมรรถนะแห่งตนในการเขียนสูตรด้วยนมมารดาสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) และสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาของเพท (Pate, 2009) ที่ศึกษาผลของการใช้โปรแกรมการสอนบนเว็บเพื่อส่งเสริมสมรรถนะแห่งตนในการเขียนสูตรด้วยนมมารดา โดยใช้แนวคิดสมรรถนะแห่งตนของเดนนิส (Dennis, 1999) ศึกษาในสตรีตั้งครรภ์ไตรมาส 3 ในประเทศสหรัฐอเมริกา จำนวน 62 คน แบ่งเป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองอย่างละเท่าๆกัน กลุ่มทดลองจะเข้าโปรแกรมการสอนบนเว็บเป็นเวลา 6 สัปดาห์ ประเมินสมรรถนะแห่งตนในการเขียนสูตรด้วยนมมารดาหลังสิ้นสุดการเข้าใช้งาน 1 สัปดาห์ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มทดลองมีสมรรถนะแห่งตนในการเขียนสูตรด้วยนมมารดา สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.01$)

สรุปได้ว่าโปรแกรมการสอนบนเว็บเพื่อส่งเสริมสมรรถนะแห่งตนในการเรียนรู้ด้วยนมมารดาที่สร้างขึ้นตามแนวคิดสมรรถนะแห่งตนในการเรียนรู้ด้วยนมมารดาของเดนนิส (Dennis, 1999) โดยส่งเสริมผ่าน 4 แหล่ง และการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ด้วยนมมารดา ทำให้สตรีตั้งครรภ์สามารถเข้าใช้งานโปรแกรมการสอนบนเว็บได้ตามความสะดวกทุกที่ ทุกเวลาที่มีความพร้อม โดยไม่จำกัดจำนวนครั้งในการเข้าใช้โปรแกรม รวมทั้งการได้รับข้อมูลจากประสบการณ์ความสำเร็จด้วยตนเอง การได้เห็นตัวแบบและประสบการณ์จากผู้อื่น การชักจูงด้วยคำพูด ในสภาวะด้านร่างกายและอารมณ์ที่พร้อม ส่งผลให้สตรีตั้งครรภ์มีสมรรถนะแห่งตนในการเรียนรู้ด้วยนมมารดาสูงขึ้น และสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับโปรแกรมการสอนบนเว็บ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved